

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

13 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Nadejda Toma,

Judecătorii: Elena Cobzac și Victor Boico,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Aronov Roman în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 31 mai 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2018, în cauza penală în privința lui

Zaporojan Dmitri xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 14.06.2016 – 31.05.2017;

Instanța de apel: 07.07.2017 – 30.01.2018;

Instanța de recurs: 10.05.2018 – 13.06.2018.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 31 mai 2017, în temeiul prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Zaporojan Dmitri a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art. 45, 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, la 3 (trei) ani 6 (șase) luni închisoare, fără amendă.

În baza art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită i-a fost adăugată parțial pedeapsa neexecutată aplicată prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2016, fiindu-i stabilită definitiv pedeapsa închisorii pe termen de 6 (șase) ani 6 (șase) luni, fără amendă, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita activități legate de gestionarea surselor financiare pe termen de 1 (unu) an, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că la 27 februarie 2016, aproximativ la ora 20:30, Zaporojan Dmitri, aflându-se în adiacentul fâșiei forestiere din str. Mesager nr. 1A, mun. Chișinău, fiind în înțelegere prealabilă și acționând în comun acord cu Chiorescu Petru și minorul Costea Mihail (în privința cărora cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată), având intenția sustragerii în mod deschis a bunurilor altei persoane, a rămas de veghere în apropierea bazei de bărci moment în care, Chiorescu Petru, la

rândul său continuând acțiunile infracționale în vederea realizării scopului de a sustrage bunuri, s-a apropiat de Leșenco Alexandra și a îmbrățișat-o imobilizând-o astfel pe ultima, în timp ce Costea Mihail i-a sustras în mod deschis geanta de mână de culoare albastră la prețul de 450 lei în care se aflau cheile de la apartament, buletinul de identitate, un card bancar BC „Moldindconbank” SA, un telefon mobil model „Lenovo A- 560” la preț de 4000 mii lei în care se afla instalată cartela SIM cu nr. IMEI 865233024125628, un telefon model „Samsung Galaxy S-2” cu nr. IMEI 53685060727956, la preț de 4500 lei, în care se afla cartel SIM 079709355, un telefon mobil model „Nokia 103” la prețul de 900 lei, în care se afla cartela SIM 079279662, și mijloace bănești în sumă de 270 lei, după care, cu bunurile sustrate a părăsit locul infracțiunii cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 10120 lei.

Acțiunile inculpatului au fost calificate în baza art. art. 45, 187 alin. (2), lit. b), f) Cod penal, după semnele calificative: jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit prin participație de mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Avocatul Aronov Roman în numele inculpatului a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, în aspectul legat de pedeapsa stabilită, prin care în baza art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 31 mai 2017 să-i fie adăugată parțial lui Zaporojan Dmitri pedeapsa neexecutată aplicată prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2016, pe termen de 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita activități legate de gestionarea surselor financiare pe termen de 1 an.

Definitiv urmând a-i fi stabilită lui Zaporojan Dmitri pedeapsa închisorii pe termen de 4 ani 6 luni, fără amendă cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita activități legate de gestionarea surselor financiare pe termen de 1 an, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În susținerea apelului avocatul a menționat, că Zaporojan Dmitri a recunoscut vina pe deplin, regretă și manifestă căința sinceră în cele săvârșite, este tânăr, necăsătorit, neangajat în câmpul muncii, se caracterizează pozitiv și faptul că nu există pretenții cu caracter pecuniar, precum și lipsa consecințelor infracționale, ținând cont de persoana inculpatului și starea lui familiară, acestuia urmează a-i fi stabilită pedeapsa definitivă, conform art. 85 Cod penal, închisoare pe termen de 4 ani 6 luni, nefiind rațională aplicarea unei pedepse mai aspre, deoarece inculpatul nu prezintă pericol social și corectarea lui este posibilă fără a fi izolat de societate pentru o perioadă îndelungată de timp. În plus, inculpatul are la întreținere pe mama și pe tatăl său, care este invalid de gradul II și necesită îngrijire.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2018, apelul a fost respins ca nefondat și menținută sentința.

Pentru argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a reținut, că prima instanță la soluționarea chestiunii ce vizează pedeapsa aplicată inculpatului,

a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 72, 75, 85 Cod penal, precum și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul beneficiind de reducerea cu 1/3 a limitei de pedeapsă prevăzută de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat.

Prima instanță motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatului, categoria infracțiunii săvârșite, influența pedepsei asupra corectării și reeducării inculpatului și, în așa mod, just a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se v-a asigura prin aplicarea pedepsei închisorii.

Instanța de apel nu a constatat în privința inculpatului existența unor circumstanțe excepționale ce ar justifica aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal.

5. Avocatul Aronov Roman în numele inculpatului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, solicitând casarea parțială a sentinței și a deciziei instanței de apel cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în aspectul legat de pedeapsa stabilită inculpatului, prin care în baza art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 31 mai 2017, să-i fie adăugată parțial lui Zaporojan Dmitri pedeapsa neexecutată aplicată prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2016, pe termen de 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita activități legate de gestionarea surselor financiare pe termen de 1 an. Definitiv să-i fie stabilită lui Zaporojan Dmitri pedeapsa închisorii pe termen de 4 ani 6 luni, fără amendă, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita activități legate de gestionarea surselor financiare pe termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea recursului, apărarea invocă dezacordul cu soluția pronunțată de către instanțele de fond, considerând că acestea au examinat cauza superficial, fără o argumentare deplină a circumstanțelor cauzei.

Menționează că pedeapsa stabilită de prima instanță este neîntemeiată, nemotivată și nu reflectă în niciun mod caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana celui vinovat și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Apărarea subliniază, că Zaporojan Dmitri a recunoscut vina pe deplin, regretă și manifestă căința sinceră în cele săvârșite, este tânăr, necăsătorit, neangajat în câmpul muncii, se caracterizează pozitiv și faptul că nu există pretenții cu caracter pecuniar, precum și lipsa consecințelor infracționale, ținând cont de persoana inculpatului și starea lui familiară, partea apărării consideră rațional de aplicat față de Zaporojan Dmitri o pedeapsă definitivă, conform art. 85 Cod penal, închisoare pe termen de 4 ani 6 luni, nefiind rațională aplicarea unei pedepse mai aspre, așa cum în ședința de judecată s-a constatat că Zaporojan Dmitri, într-adevăr, nu prezintă pericol social și corectarea lui este posibilă fără a fi izolat de societate pentru o perioadă îndelungată de timp. În plus, condamnatul are la întreținere pe mama și pe tatăl său, care este invalid de gradul II și are nevoie de îngrijire.

Consideră apărarea, că pedeapsa nu a fost corect individualizată de către instanțele de fond, fiind prea severă, nu au fost apreciate obiectiv circumstanțele care atenuează și care agravează vinovăția inculpatului, iar prin adoptarea unor hotărâri nemotivate instanțele au încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil.

6. Procurorul a prezentat referință pe marginea recursului ordinar declarat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În argumentarea opiniei nominalizate procurorul menționează, că pedeapsa stabilită de către instanța de apel corespunde prevederilor art. art. 76, 77, 78, 85 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează că potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit recursului declarat, apărarea invocă ca temei pentru recurs pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

În esență, Colegiul penal constată că apărarea critică decizia instanței de apel dintr-un singur considerent, și anume că, în viziunea sa, instanța de apel greșit a respins solicitarea sa cu privire la reducerea pedepsei definitive aplicate inculpatului în baza art. 85 Cod penal, argumente ce se subscriu temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Cu referire la temeiurile invocate în recurs, Colegiul penal conchide că acestea sunt nefondate și nu reflectă prezența în speță a încălcărilor invocate.

Instanța de apel și-a întemeiat soluția adoptată, iar motivarea acesteia nu contravine dispozitivului hotărârii, acesta fiind clar, nefiind admisă o eroare gravă de fapt, iar conținutul deciziei corespunde prevederilor art. 417 Cod de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Instanța de recurs conchide, că examinarea cauzei penale în privința lui Zaporojan Dmitri, a avut loc conform procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, întrucât inculpatul până la începerea cercetării judecătorești, prin cerere scrisă și-a recunoscut vinovăția integral și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată (f.d. 242 vol.I).

Potrivit prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Instanța de recurs reține că, inculpatul Zaporojan Dmitri a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art. 45, 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, iar sancțiunea normei incriminate la data săvârșirii infracțiunii prevedea pedeapsa închisorii pe termen de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 500 la 1000 unități convenționale.

Astfel, prin prisma prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, instanțele de fond corect au stabilit noi limite de pedeapsă de la 3 ani 4 luni până la 4 ani 8 luni închisoare și ca urmare pentru săvârșirea infracțiunii de jaf, inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa 3 ani 6 luni închisoare.

Totodată, instanțele de fond corect au reținut, că anterior, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2016, Zaporojan Dmitri a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita activități legate de gestionarea surselor financiare pe termen de 2 ani, iar în temeiul art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită, lui Zaporojan Dmitri i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 19 aprilie 2013, fiindu-i stabilită definitiv pedeapsa 3 ani 9 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea surselor financiare pe termen de 2 ani.

Colegiul penal remarcă că în sensul prevederilor art. 85 alin. (1), (3) Cod penal, dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. Pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită

pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată.

Având în vedere prevederile legale citate, Colegiul penal consideră că instanțele de fond au dat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal, au ținut cont de gravitatea infracțiunii incriminate inculpatului, care potrivit art. 16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor grave, de personalitatea inculpatului, care anterior a mai săvârșit fapte social periculoase, de modalitatea de săvârșire a infracțiunii și rolul inculpatului la comiterea acesteia, de faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția și a solicitat examinarea cauzei pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală. De asemenea, instanța de recurs remarcă și faptul, că instanțele de fond ținând cont de starea materială a inculpatului, i-a stabilit inculpatului pedeapsa închisorii, fără amendă.

Prin urmare, alegațiile apărării prin care se invocă că lui Zaporozjan Dmitri i-a fost stabilită o pedeapsă inechitabilă, și că termenul pedepsei nu corespunde pericolozității infractorului, este lipsită de orice suport legal, or, chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Cu referire la argumentele recurentului prin care se susține că instanța de apel a pronunțat o hotărâre nemotivată, instanța de recurs amintește, că în numeroase hotărâri ale Curții Europene a Drepturilor Omului, s-a statuat următoarele; „art. 6 obligă instanțele să-și motiveze deciziile, însă nu trebuie interpretat ca impunând un răspuns detaliat pentru toate argumentele avansate de către părți. Întinderea acestei obligații de motivare poate varia după natura deciziei și nu poate fi analizată decât în lumina circumstanțelor fiecărei spețe” (*decizia Driemond Bouw BV vs Olanda, 02.02.1999*).

În alt caz (*Coroi vs R. Moldova, 15.03.2011*), Curtea a specificat că, „este adevărat că decizia curții de apel a fost foarte succintă și doar a menținut hotărârea primei instanțe. Totuși, având în vedere faptul că fondul cauzei a fost examinat în mod corespunzător de către prima instanță și că hotărârea acesteia este motivată suficient, precum și având în vedere natura motivelor invocate de reclamant în cererea sa de recurs, Curtea nu consideră că respingerea recursului fără o motivare detaliată constituie o violare a cerințelor articolului 6 § 1 al Convenției”.

În contextul celor expuse, Colegiul penal reține, că la determinarea cuantumului pedepsei inculpatului pentru infracțiunea săvârșită și prin cumul de sentințe, instanțele de fond nu au comis erori de drept, pedeapsa definitivă

stabilită inculpatului este una corectă, motivată și în limitele exigențelor legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate.

În concluzie, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Aronov Roman în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2018, în cauza penală în privința lui **Zaporojan Dmitri xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **06 iulie 2018**.

Președinte

Nadejda Toma

Judecătorii

Elena Cobzac

Victor Boico